
Verplichte solidariteitsbijdrage voor werkgevers die hun DIMONA-verplichting niet nakomen

Ontwerp van programmawet, Kamer, Doc 52, 1607/001

Als werkgever bent u verplicht iedere indiensttreding en iedere uitdiensttreding van een werknemer aan te geven aan de RSZ.

Deze aangifte, die de Dimona (déclaration immédiate – onmiddellijke aangifte) wordt genoemd, garandeert een juiste en snelle identificatie van werknemers en stelt op ondubbelzinnige en uniforme wijze de band vast tussen een werknemer en diens werkgever.

Wanneer een werkgever de verplichte aangifte niet doet t.a.v. een werknemer die hij in dienst neemt, dan stelt hij die werknemer te werk "in het zwart" en maakt hij zich dus schuldig aan sociale fraude.

Wanneer een sociale inspectiedienst een dergelijk geval van sociale fraude vaststelt, kan de werkgever strafrechtelijk gesanctioneerd worden en moet hij de niet betaalde socialezekerheidsbijdragen alsnog betalen. Het is evenwel vaak moeilijk om te bewijzen vanaf wanneer die betrokken werknemer bij die werkgever tewerkgesteld is. De RSZ kan dan ook vaak maar achterstallige bijdragen vorderen voor één dag, met name de dag van de controle door de sociale inspectiedienst. Bovendien is het verrichten van een dergelijke regularisatie een erg arbeidsintensieve en dus dure operatie.

Om die reden vult het ontwerp van programmawet de RSZ-Wet aan met een bepaling op grond waarvan de achterstallige bijdragen verschuldigd door de werkgevers die een beroep hebben gedaan op personeel voor wie geen aangifte werd gedaan, op een forfaitaire manier worden berekend.

Meer specifiek worden de werkgevers die hun Dimona-verplichting t.a.v. een werknemer niet zijn nagekomen, met ingang van 1 januari 2009, verplicht een solidariteitsbijdrage te betalen.

Berekening solidariteitsbijdrage

De solidariteitsbijdrage wordt volgens de letterlijke tekst van het wetsontwerp berekend op *een forfaitaire basis gelijk aan het drievoud van de basisbijdragen op het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen*.

Uit een samenlezing van de tekst van het wetsontwerp en de tekst van de memorie van toelichting lijken we te mogen afleiden dat de solidariteitsbijdrage gelijk is aan 3 keer het bedrag van de basisbijdragen berekend op het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen. In actuele bedragen gaat het dus om $3 \times 1.387,49 \text{ euro} = 4.162,47$. De werkgevers- en werknemersbijdragen, hier gerekend aan 47,62 %, daarop belopen ongeveer 1.982,16 euro.

De aldus berekende solidariteitsbijdrage mag echter niet minder bedragen dan 2.500 euro (te indexeren basisbedrag).

Vermindering solidariteitsbijdrage

Het aldus berekend bedrag van de solidariteitsbijdrage kan verminderd worden:

- wanneer de werkgever de materiële onmogelijkheid om voltijdse arbeidsprestaties te leveren, oproept en elementen aanbrengt die toelaten de reële prestaties van de werknemer vast te stellen (het bedrag van de solidariteitsbijdrage wordt dan proportioneel verminderd),
- met de bijdragen voor de daadwerkelijk aangegeven tewerkstelling voor de betrokken werknemer.

Ester Van Oostveldt.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 08-09, hét standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)
